

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 446

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 iunie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 618 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	2–3	733.	— Hotărâre privind înlocuirea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 506/2006 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Varianta de ocolire Cluj Est”	12
Decizia nr. 619 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302 ¹ alin. 1 lit. c) și art. 303 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	3–5	744.	— Hotărâre privind redobândirea cetățeniei române de către o persoană	13
Decizia nr. 620 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice	5–6	745.	— Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe	13–14
Decizia nr. 621 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului	7–8	DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU		
Decizia nr. 745 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ din Codul de procedură penală	8–10	573.	— Decizie privind eliberarea domnului Cristian Tarara din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției de Compensare pentru Achiziții de Tehnică Specială.....	15
Decizia nr. 848 din 9 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală	10–11	574.	— Decizie pentru numirea domnului Robert Constantin Ionescu în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției de Compensare pentru Achiziții de Tehnică Specială	15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
732. — Hotărâre privind înlocuirea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 40/2008 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea centurii rutiere a municipiului București între A1-DN7 și DN2-A2”	12	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
		2.244.	— Ordin al ministrului culturii, cultelor și patrimoniului național privind clasarea în Lista monumentelor istorice, grupa „A”, în cadrul ansamblului monument istoric Cetatea Oradea din Piața Independenței nr. 41 (fostă str. Iancu de Hunedoara nr. 10), municipiul Oradea, județul Bihor, a corpurilor de construcții F, H, O și P.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 618

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocar — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Carmen-Cătălina Gliga — procuror
 Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Constantin Gusman și Maria Gusman în Dosarul nr. 21.682/215/2007 al Tribunalului Dolj — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 21.682/215/2007, **Tribunalul Dolj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Constantin Gusman și Maria Gusman.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile criticate încalcă dreptul de proprietate privată garantat de art. 44 din Constituție, în măsura în care permit restituirea în natură „indiferent în posesia cui se află”. Deși textul folosește noțiunea de posesie, este evidentă trimiterea la dreptul de proprietate în conținutul căruia intră și elementul posesie, astfel că se aduce atingere și dispozițiilor art. 44 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora „*nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire*”.

Tribunalul Dolj — Secția civilă apreciază excepția ca fiind neîntemeiată. Prevederile art. 9 din Legea nr. 10/2001 nu reprezintă o abatere de la principiile constituționale privind ocrotirea proprietății private, deoarece dreptul de proprietate renaște în favoarea foștilor proprietari sau a moștenitorilor acestora, în condițiile imperativ stabilite de lege.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră excepția ca fiind neîntemeiată, apreciind că stabilirea unor măsuri reparatorii,

constând în restituirea în natură sau în echivalent pentru unele imobile, nu echivalează cu o expropriere sau confiscare, ci reprezintă rezultatul opțiunii legiuitorului care se întemeiază pe dreptul pe care acesta îl are de a decide asupra modului de reparare a injustițiilor și a abuzurilor din legislația trecută.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, texte de lege care au următorul conținut: „*Imobilele preluate în mod abuziv, indiferent în posesia cui se află în prezent, se restituie în natură în starea în care se află la data cererii de restituire și libere de orice sarcini.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 și art. 44 alin. (1), (3) și (7).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat constituie expresia aplicării principiului general de drept al reparării în natură a prejudiciilor cauzate, statuând că restituirea imobilului preluat abuziv se realizează în starea în care acesta se află la data cererii de restituire și liber de orice sarcini.

Reglementând restituirea imobilului liber de sarcini, legiuitorul a creat un caz de stingere a sarcinilor care pot greva bunurile ce fac obiectul Legii nr. 10/2001, în acord cu finalitatea acestui act normativ, și anume repararea abuzurilor săvârșite în perioada comunistă în ceea ce privește preluările de către stat a imobilelor proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice private.

Soluția adoptată este cu atât mai echitabilă cu cât persoana îndreptățită la restituire, beneficiarul normei, nu este un succesori în drepturi al persoanei care deține bunul la momentul cererii de restituire. Astfel, în situația în care deținătorul actual al imobilului a constituit o garanție reală asupra acestuia, pentru garantarea unei creanțe, aceasta se va stinge, în temeiul legii, ca efect al restituirii în natură a imobilului. Stingerea garanției nu are semnificația exonerării de răspundere a deținătorului imobilului față de persoanele cu care acesta a intrat în raporturi juridice.

Pe de altă parte, Curtea constată că, deși textul de lege criticat conține sintagma „*libere de orice sarcini*”, norma are incidență numai asupra garanțiilor reale, ca mijloace juridice accesorii unui raport juridic de obligație, prin care creditorul își asigură posibilitatea realizării în natură a creanței sale prin afectarea unui bun al debitorului, apărându-se împotriva eventualei insolvabilități a acestuia, iar nu și asupra sarcinilor, care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului. Astfel, nu intră sub incidența legii sarcinile izvorâte din servituți naturale

sau legale, privind protecția mediului, sau asigurarea bunei vecinătăți, care au un regim juridic diferit, și ale căror efecte juridice continuă să se producă indiferent de succesiunea în timp a titularilor dreptului de proprietate asupra imobilului. Dreptul de servitute este un drept real principal, perpetuu, care se menține atât timp cât există situația care a determinat constituirea lui, respectiv cât există cele două imobile: primul, asupra căruia se grevează sarcina, și al doilea, pentru uzul și utilitatea căruia se constituie servitutea.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Constantin Gusman și Maria Gusman în Dosarul nr. 21.682/215/2007 al Tribunalului Dolj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 619

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302¹ alin. 1 lit. c) și art. 303 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302¹ alin. 1 lit. c) și art. 303 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Faur” — S.A. din București în dosarele nr. 1.095/300/2008, nr. 1.102/300/2008, nr. 898/300/2008, nr. 875/300/2008 și nr. 720/300/2008 ale Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal se prezintă Liliana Vladu și Corina Ivan, reprezentate de avocat Ioana Adelina Popovici, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 16D/2009, nr. 17D/2009, nr. 130D/2009,

nr. 131D/2009 și nr. 132D/2009, Curtea pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Avocatul prezent este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 17D/2009, nr. 130D/2009, nr. 131D/2009 și nr. 132D/2009 la Dosarul nr. 16D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Avocatul susține respingerea excepțiilor de neconstituționalitate și depune note scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 27 noiembrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 1.095/300/2008 și nr. 1.102/300/2008, prin încheierile din 7 noiembrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 720/300/2008 și nr. 875/300/2008, și prin Încheierea din 12 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 898/300/2008, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 302¹ alin. 1 lit. c) și art. 303 alin. 1**

din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Faur” — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că prin aplicarea art. 302¹ alin. 1 lit. c) și art. 303 alin. 1 din Codul de procedură civilă la situațiile în care instanța de apel califică calea de atac din apel în recurs, ca urmare a incidenței unui text de lege sau a vreunei decizii prin care s-a admis un recurs în interesul legii survenite după formularea căii de atac și în timpul soluționării acesteia, se încalcă accesul liber la justiție al cetățenilor. Astfel, dispozițiile criticate sunt neconstituționale prin raportare la recalificarea căii de atac, ulterior împlinirii termenului de exercitare a acesteia, întrucât se ajunge la situația în care apelantul, care și-a exercitat drepturile și obligațiile conform dispozițiilor procedurale referitoare la apel (art. 282 și urm. din Codul de procedură civilă), să fie pus în imposibilitatea de a critica sentința pronunțată de instanța de fond, prin declararea nulității recursului ca nemotivat în termen.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, arătând că accesul liber la justiție este garantat de Constituție și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, însă acest drept se exercită cu respectarea legii. Impunerea unor condiții pentru exercitarea drepturilor procedurale nu constituie o îngrădire a accesului liber la justiție și nici o încălcare a egalității în drepturi a cetățenilor, ci se justifică în vederea stabilirii unei proceduri în cadrul căreia se pornește și se desfășoară un proces în fața instanței de judecată, sancțiunea pentru nerespectarea acestei proceduri fiind prevăzută de lege.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, arătând că motivele invocate nu privesc constituționalitatea textului criticat, ci modul de interpretare și de aplicare de către instanță a textului în discuție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 302¹ alin. 1 lit. c) și art. 303 alin. 1 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 302¹ alin. 1 lit. c): „*Cererea de recurs va cuprinde, sub sancțiunea nulității, următoarele mențiuni:*

c) motivele de nelegalitate pe care se întemeiază recursul și dezvoltarea lor sau, după caz, mențiunea că motivele vor fi depuse printr-un memoriu separat;”;

— Art. 303 alin. 1: „*Recursul se va motiva prin însăși cererea de recurs sau înăuntrul termenului de recurs.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 21 privitoare la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Cu privire la constituționalitatea art. 302¹ alin. 1 lit. c), Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, iar prin Decizia nr. 364 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 16 septembrie 2005, a constatat că, „dincolo de semnificația esențială a acestor mențiuni pentru buna administrare a justiției în faza de atac a recursului, coroborarea reglementării criticate cu dispozițiile art. 287 și cu cele ale art. 316 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora partea are posibilitatea să complinească omisiunea lor până la prima zi de înfățișare, în cererea de apel și, prin extindere, și în aceea de recurs, se impune concluzia că dispozițiile legale deduse controlului nu contravin normelor constituționale de referință”.

II. Referitor la art. 303 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, care prevăd că recursul se va motiva prin însăși cererea de recurs sau înăuntrul termenului de recurs, iar termenul pentru depunerea motivelor se socotește de la comunicarea hotărârii, chiar dacă recursul s-a făcut mai înainte, Curtea constată că aceste prevederi nu contravin dispozițiilor constituționale conținute în art. 21.

Astfel, părțile pot indica motivele de recurs fie prin cererea de recurs, fie printr-un memoriu separat, arătând motivele de modificare sau casare a hotărârii atacate și dezvoltarea acestora. Faptul că termenul de depunere a acestor motive se socotește de la comunicarea hotărârii, chiar dacă recursul s-a făcut mai înainte, se justifică prin aceea că, în momentul cunoașterii soluției, partea interesată poate aprecia dacă este sau nu util să declare recurs, însă motivarea acestuia nu poate fi făcută decât după redactarea integrală a hotărârii.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Față de criticile invocate de autorul excepției privind recalificarea căii de atac, ca urmare a incidenței unui text de lege sau a vreunei decizii prin care s-a admis un recurs în interesul legii survenite după formularea căii de atac și în timpul soluționării acesteia, Curtea reține că legile de procedură sunt, în principiu, de imediată aplicare. Referitor însă la hotărârea judecătorească, ea rămâne supusă condițiilor de fond și de formă stabilite de legea sub imperiul căreia a fost pronunțată, fără ca legea nouă să aibă vreo înrâurire asupra ei. Prin urmare și dreptul relativ la exercitarea căilor de atac rămâne fixat de legea în vigoare în momentul pronunțării, deoarece admisibilitatea unei căi de atac constituie o calitate inerentă a hotărârii și în aceste condiții nicio cale de atac nouă nu poate rezulta dintr-o lege posterioară, după cum nicio cale de atac existentă contra unei hotărâri nu poate fi desființată fără retroactivitate de către o lege posterioară.

Așa fiind, Curtea reține că instanța judecătorească este singura competentă a se pronunța cu privire la succesiunea în timp a normelor de procedură și a stabili norma aplicabilă în fiecare cauză dedusă judecării.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302¹ alin. 1 lit. c) și art. 303 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Faur” — S.A. din București în dosarele nr. 1.095/300/2008, nr. 1.102/300/2008, nr. 898/300/2008, nr. 875/300/2008 și nr. 720/300/2008 ale Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 620

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice, excepție ridicată de Joița Tănase în Dosarul nr. 7.810/301/2006 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul 7.810/301/2006, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de**

specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice, excepție ridicată de Joița Tănase.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 care fac obiectul sesizării de neconstituționalitate nu constituie norme retroactive, așa cum arată instanța de fond și reclamantul, în lipsa unei prevederi legale exprese și derogatorii a legii noi, astfel încât nu poate fi primită aplicarea lor subiectivă asupra unor situații juridice născute anterior adoptării acesteia. Norma criticată creează această confuzie, dar în aplicarea și interpretarea sa, raportat atât la norma constituțională, cât și la principiile generale de drept, trebuie subliniat faptul că excepțiile de la principiul neretroactivității legii civile trebuie să fie consacrate în mod expres, neechivoc în noua lege, ceea ce, în speța dedusă judecării, nu este cazul. În ceea ce privește norma prevăzută în art. 4 din ordonanță, încetarea de drept a raporturilor de locațiune constituie o dispoziție care vizează, neexplicit și confuz, situații juridice din trecut, născute și aflate sub guvernarea Legii nr. 114/1996.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă apreciază excepția ca fiind neîntemeiată. Textele de lege criticate stabilesc condițiile în care anumite categorii de personal din cadrul ministerelor sau al altor autorități publice pot beneficia de locuință de serviciu, fără ca respectarea acestor condiții să fie impusă de legiuitor, cu caracter retroactiv, unor fapte juridice născute anterior, ale căror efecte au încetat anterior intrării în vigoare a actului normativ examinat.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 80/2001 nu dispune pentru trecut, nu produce efecte pentru perioada anterioară, urmând a fi aplicată de la data intrării în vigoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 12 iunie 2001, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 2: „(1) Pot beneficia de locuință de serviciu, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, persoanele care ocupă funcții de demnitate publică numite sau funcții asimilate funcțiilor de demnitate publică, precum și secretarii generali, directorii generali și persoanele care sunt încadrate pe funcții din cabinetul demnitarului în cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice.

(2) Nu beneficiază de locuință de serviciu persoanele care au domiciliul sau dețin în proprietate imobile cu destinația de locuință în municipiul București.”;

— Art. 4: „(1) Contractul de închiriere încetează de drept la data încetării calității care a determinat atribuirea locuinței de serviciu.

(2) La data rezilierii contractului de închiriere beneficiarul are obligația de a preda locatorului imobilul în starea în care acesta se afla la momentul preluării, precum și de a suporta cheltuielile necesare pentru renovarea acestuia în cazul deteriorării din culpa sa.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 prevăd beneficiarii locuințelor de serviciu din fondul locativ aflat în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” și a Regiei Autonome „Locato”, în condițiile ordonanței de urgență, prin derogare de la prevederile Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Persoanele cărora li se pot atribui temporar imobile cu destinația de locuință de serviciu trebuie să îndeplinească cumulativ două condiții: prima este aceea ca să ocupe funcții de demnitate publică numite sau funcții asimilate funcțiilor de demnitate publică sau să dețină funcțiile de secretari generali, directori generali sau funcții din cabinetul demnitarului în cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice, iar cea de-a doua condiție o constituie interdicția de a avea domiciliul sau de a deține în proprietate imobile cu destinația de locuință în municipiul București. Potrivit legii, îndeplinirea celor două condiții nu dă naștere, în patrimoniul persoanei respective, dreptului de a beneficia de o locuință de serviciu, ci numai vocației de a beneficia de o astfel de locuință, în limita fondului locativ existent.

Dispozițiile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 prevăd condiția de reziliere a contractului de închiriere, și anume pierderea calității care a determinat atribuirea locuinței de serviciu. Beneficiarul are obligația de a preda locatorului imobilul în starea în care acesta se afla la momentul preluării, precum și de a suporta cheltuielile necesare pentru renovarea acestuia în cazul deteriorării din culpa sa.

Analizând textele de lege criticate din perspectiva principiului neretroactivității legii civile, Curtea reține că formula redacțională a prevederilor art. 2 și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 nu oferă temei unei atare critici, întrucât nu conține în sine nicio dispoziție cu caracter retroactiv, textul urmând a-și găsi aplicarea exclusiv de la data intrării în vigoare a ordonanței. Cât privește determinarea situațiilor juridice care rămân supuse vechii reglementări, precum și a celor care vor fi guvernate de noua reglementare, aceasta nu constituie o problemă de constituționalitate, ci de aplicare a legii în timp, de competență exclusivă a instanțelor judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice, excepție ridicată de Joia Tănase în Dosarul nr. 7.810/301/2006 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 621

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, excepție ridicată de Constantin Cristian Cioacă în Dosarul nr. 10.965/280/2008 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 10.965/280/2008, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului**, excepție ridicată de Constantin Cristian Cioacă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile de lege criticate, fiind redactate ambiguu, sunt susceptibile de a genera soluții arbitrare ale instanțelor de judecată, de natură a aduce atingere drepturilor constituționale care garantează exercitarea autorității părintești. Prin aplicarea normei criticate, hotărârea pronunțată de instanță dă posibilitatea bunicilor materni de a continua relațiile personale cu copilul minor, împrejurare ce aduce prejudicii ireparabile sănătății psihice a acestuia din urmă, din cauza agresiunilor psihice la care este supus prin acuzațiile pe care bunicii le aduc tatălui cu privire la săvârșirea faptei de omor asupra mamei. Or, dreptul la integritate psihică este ocrotit și considerat de valoare constituțională, omul fiind conceput, sub aspect juridic, ca un complex de elemente în care psihicul și fizicul nu pot fi despărțite. Așa fiind, nimeni nu poate să se amestece în viața intimă, familială sau privată a persoanei, fără consimțământul acesteia liber exprimat, autoritățile publice având obligația de a lua toate măsurile posibile și rezonabile pentru a ocroti acest drept.

Pe de altă parte, dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 272/2004 aduc atingere și dreptului copiilor la un regim special de protecție, drept care nu poate fi efectiv decât prin îndeplinirea obligației constituționale a părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea minorilor și de a trata cu responsabilitate dezvoltarea psihică sănătoasă a acestora.

Judecătoria Pitești — Secția civilă consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că dispozițiile

legale criticate se încadrează în spiritul prevederilor constituționale invocate, cât și al prevederilor art. 8 din Convenția cu privire la drepturile copilului, potrivit căruia statul este obligat să respecte dreptul copilului de a-și păstra identitatea, inclusiv cetățenia, numele și relațiile familiale astfel cum sunt recunoscute de lege, fără nicio imixtiune legală.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră excepția ca neîntemeiată, dispozițiile legale criticate respectând normele constituționale cu privire la protecția și promovarea dreptului copilului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 557 din 23 iunie 2004, texte de lege care au următorul conținut: *„Părinții sau un alt reprezentant legal al copilului nu pot împiedica relațiile personale ale acestuia cu bunicii, frații și surorile ori cu alte persoane alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie, decât în cazurile în care instanța decide în acest sens, apreciind că există motive temeinice de natură a primejdui dezvoltarea fizică, psihică, intelectuală sau morală a copilului.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 22 alin. (1), art. 26 alin. (1) și (2), art. 48, art. 49 alin. (1) și art. 53 alin. (1) și (2).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 14 face parte din capitolul II — *„Drepturile copilului”*, secțiunea I — *„Drepturi și libertăți civile”* din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, și reglementează o enumerare, fără caracter exhaustiv, a modalităților de realizare a relațiilor personale între copil și părinții, rudele, precum și alte persoane față de care copilul a dezvoltat legături de atașament.

Potrivit art. 14 alin. (1) din aceeași lege, copilul *„are dreptul de a menține relații personale”* cu persoanele menționate anterior, iar potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 272/2004, *„Prezenta lege reglementează cadrul legal privind respectarea, promovarea și garantarea drepturilor copilului”* și se subordonează cu prioritate interesului superior al acestuia. Principiul interesului superior al copilului este impus inclusiv în

legătură cu drepturile și obligațiile ce revin părinților sau persoanelor față de care copilul a dezvoltat legături de atașament. De asemenea, va prevala în toate demersurile și deciziile care privesc copiii, întreprinse de autoritățile publice și de organismele private autorizate, precum și în cauzele soluționate de instanțele judecătorești (art. 2 din lege).

Având în vedere toate acestea, Curtea nu poate reține motivele de neconstituționalitate invocate de autorul excepției, prevederile de lege criticate fiind în acord atât cu dispozițiile constituționale privind protecția copiilor și a tinerilor potrivit cărora „Copiii și tinerii se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor”, cât și cu dispozițiile art. 26 alin. (1) din Constituție, care prevăd că „Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată.”

Curtea reține faptul că soluția legislativă criticată asigură respectarea „vieții de familie”, eventuale măsuri legislative care ar împiedica relația dintre minor și bunici constituind o ingerință în dreptul la viața familială.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, excepție ridicată de Constantin Cristian Ciocă în Dosarul nr. 10.965/280/2008 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 745

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Brîndușa Bîrsan, apărător ales al petenților decedați Constantin Buia și Alina Florica Buia, în Dosarul nr. 5.649/2/2008 (număr în format vechi 2.029/2008) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 15 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.649/2/2008 (număr vechi 2.029/2008), **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Brîndușa Bîrsan, apărător ales al petenților decedați Constantin Buia și Alina Florica Buia, cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții a procurorului de neîncepere a urmăririi penale, procedură în cadrul căreia instanța a respins cererea de introducere în cauză a succesorului în drepturi al petenților decedați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 278¹ din Codul de procedură penală, care reglementează procedura plângerii în fața judecătorului împotriva actelor de

netrimiteri în judecată ale procurorului, încalcă principiile constituționale referitoare la universalitatea drepturilor și libertăților cetățenilor, egalitatea în drepturi, dreptul la apărare, dreptul de proprietate privată, dreptul la moștenire, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și la înfăptuirea justiției, întrucât nu prevede posibilitatea introducerii în cauză a succesorilor în drepturi, în eventualitatea decesului unuia dintre petenți.

Curtea de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate. În plus, critica vizează, în realitate, completarea textului art. 278¹ din Codul de procedură penală, ceea ce nu poate face obiectul controlului de constituționalitate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate. Mai arată că art. 44 și 46 din Constituție nu au incidență în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins:

„După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimiteri în judecată cuprinse în rechizitoriu.

În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.

Dosarul va fi trimis de parchet judecătorului, în termen de 5 zile de la primirea adresei prin care se cere dosarul.

Persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, precum și persoana care a făcut plângerea se

citează. Neprezentarea acestor persoane, legal citate, nu împiedică soluționarea cauzei. Când judecătorul consideră că este absolut necesară prezența persoanei lipsă, poate lua măsuri pentru prezentarea acesteia.

La judecarea plângerii, prezența procurorului este obligatorie.

La termenul fixat pentru judecarea plângerii, judecătorul dă cuvântul persoanei care a făcut plângerea, persoanei față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale și apoi procurorului.

Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.

Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:

a) respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;

b) admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă;

c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.

În cazul prevăzut în alin. 8 lit. c), actul de sesizare a instanței îl constituie plângerea persoanei la care se referă alin. 1.

Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 lit. a) și b) poate fi atacată cu recurs de procuror, de persoana care a făcut plângerea, de persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, precum și de orice altă persoană ale cărei interese legitime sunt vătămate.

În situația prevăzută în alin. 8 lit. a), persoana în privința căreia judecătorul, prin hotărâre definitivă, a decis că nu este cazul să se înceapă ori să se redeschidă urmărirea penală nu mai poate fi urmărită pentru aceeași faptă, afară de cazul când s-au descoperit fapte sau împrejurări noi ce nu au fost cunoscute de organul de urmărire penală și nu a intervenit unul dintre cazurile prevăzute în art. 10.

Judecătorul este obligat să rezolve plângerea în termen de cel mult 30 de zile de la primirea acesteia.

Plângerea greșit îndreptată se trimite organului judiciar competent.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege se invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 15 referitoare la universalitatea drepturilor și libertăților cetățenilor, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 46 referitoare la dreptul la moștenire, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că excepția a fost ridicată de avocat în numele unor petenți decedați, cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții a procurorului de neîncepere a urmăririi penale, procedură în cadrul căreia instanța a respins cererea de introducere în cauză a succesorului în drepturi al respectivilor petenți. Însă, potrivit art. 29 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată de o persoană dacă aceasta are calitatea de parte în proces, caz în care poate formula cererea personal sau prin mandatar, avocați sau consilieri juridici. Totuși, din jurisprudența Curții Constituționale

reiese că aceasta poate fi sesizată și cu o excepție de neconstituționalitate ridicată de o persoană care nu era parte în proces, cu condiția ca aceasta să justifice un interes în dobândirea calității de parte [a se vedea Decizia nr. 369 din 20 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 27 martie 2008, referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (1), art. 35 alin. (2) lit. i) și art. 63 alin. (3) și (4) din Legea nr. 273/2004

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

privind regimul juridic al adopției]. Or, apărătorul ales al petenților decedați nu justifică un interes în dobândirea calității de parte în cauza de față.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, fiind ridicată de o persoană care nu se încadrează în prevederile art. 29 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Brîndușa Bîrsan, apărător ales al petenților decedați Constantin Buia și Alina Florica Buia, în Dosarul nr. 5.649/2/2008 (număr în format vechi 2.029/2008) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 848

din 9 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Aurel Maravela în Dosarul nr. 87/44/2009 al Curții de Apel Galați — Secția de minori și familie, de Silvia Clopotar, Andrei Becherliu și Rozalia Becherliu în Dosarul nr. 329/1.372/2006 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov, de Jana Stoian, Bibi Stoian, Marcel Stoian, Ionuț Cașu, Elena Ramona Solomon, Victor Liviu Stoian, Bebi Ciuraru și Carmen Stoian în Dosarul nr. 5.049/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția penală și de Sorin Neacșu în Dosarul nr. 4.203/233/2006 al Tribunalului Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 568D/2009, nr. 680D/2009, nr. 706D/2009 și nr. 1.168D/2009 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 680D/2009, nr. 706D/2009 și nr. 1.168D/2009 la Dosarul nr. 568D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 11 și 16 februarie 2009 și prin deciziile penale nr. 14/R din 23 ianuarie 2009 și nr. 41/R din 2 februarie 2009, pronunțate în dosarele nr. 87/44/2009, nr. 329/1.372/2006,

nr. 5.049/121/2007 și nr. 4.203/233/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția de minori și familie, Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov și Tribunalul Galați — Secția penală au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Aurel Maravela, Silvia Clopotar, Andrei Becherliu, Rozalia Becherliu, Jana Stoian, Bibi Stoian, Marcel Stoian, Ionuț Cașu, Elena Ramona Solomon, Victor Liviu Stoian, Bebi Ciuraru, Carmen Stoian și de Sorin Neacșu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11, art. 16 alin. (1), art. 20, 21, 24 și art. 126 alin. (1), precum și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece instanțele de judecată pot valorifica probe obținute cu încălcarea dreptului la apărare și la un proces echitabil, negând totodată rolul cercetării judecătorești nemijlocite, care constituie garanția unui proces echitabil. De asemenea, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este privată de dreptul de a asista la audierea martorilor, în condiții de publicitate și contradictorialitate.

Curtea de Apel Galați — Secția de minori și familie consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Tribunalul Galați — Secția penală arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Aurel Maravela în Dosarul nr. 87/44/2009 al Curții de Apel Galați — Secția de minori și familie, de Silvia Clopotar, Andrei Becherliu și Rozalia Becherliu în Dosarul nr. 329/1.372/2006 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov, de Jana Stoian, Bibi Stoian, Marcel Stoian, Ionuț Cașu, Elena Ramona Solomon, Victor Liviu Stoian, Bebi Ciuraru și Carmen Stoian în Dosarul nr. 5.049/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția penală și de Sorin Neacșu în Dosarul nr. 4.203/233/2006 al Tribunalului Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Ascultarea martorului, expertului sau interpretului*, care au următorul conținut: „*Dacă ascultarea vreunuia dintre martori nu mai este posibilă, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și va ține seama de ea la judecarea cauzei.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 704 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 22 octombrie 2007, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind înlocuirea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 40/2008 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea centurii rutiere a municipiului București între A1-DN7 și DN2-A2”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 40/2008 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea centurii rutiere a municipiului București între A1-DN7 și DN2-A2”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 22 ianuarie 2008, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Finanțarea obiectivului de investiții ai cărui indicatori tehnico-economici se modifică potrivit art. I se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. III. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 24 iunie 2009.
Nr. 732.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind înlocuirea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 506/2006 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Varianta de ocolire Cluj Est”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 506/2006 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Varianta de ocolire Cluj Est”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 21 aprilie 2006, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Finanțarea obiectivului de investiții ai cărui indicatori tehnico-economici se modifică potrivit art. I se face de

la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. III. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 24 iunie 2009.
Nr. 733.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind redobândirea cetățeniei române de către o persoană

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. II alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2007 pentru modificarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 70/2008,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă cererea de redobândire a cetățeniei române domnului Mazor Sandu Doron, fiul lui Mosescu Lazăr și Cecilia, născut la data de 9 iunie 1945 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Tel Aviv, Weitzman 19, care a avut această cetățenie și a solicitat redobândirea ei, cu menținerea domiciliului în străinătate.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul justiției
și libertăților cetățenești,
Cătălin Marian Predoiu
p. Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Mazuru,
secretar de stat
Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor,
Dan Nica

București, 24 iunie 2009.
Nr. 744.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului
nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea
Ministerului Afacerilor Externe

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 126 din 12 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

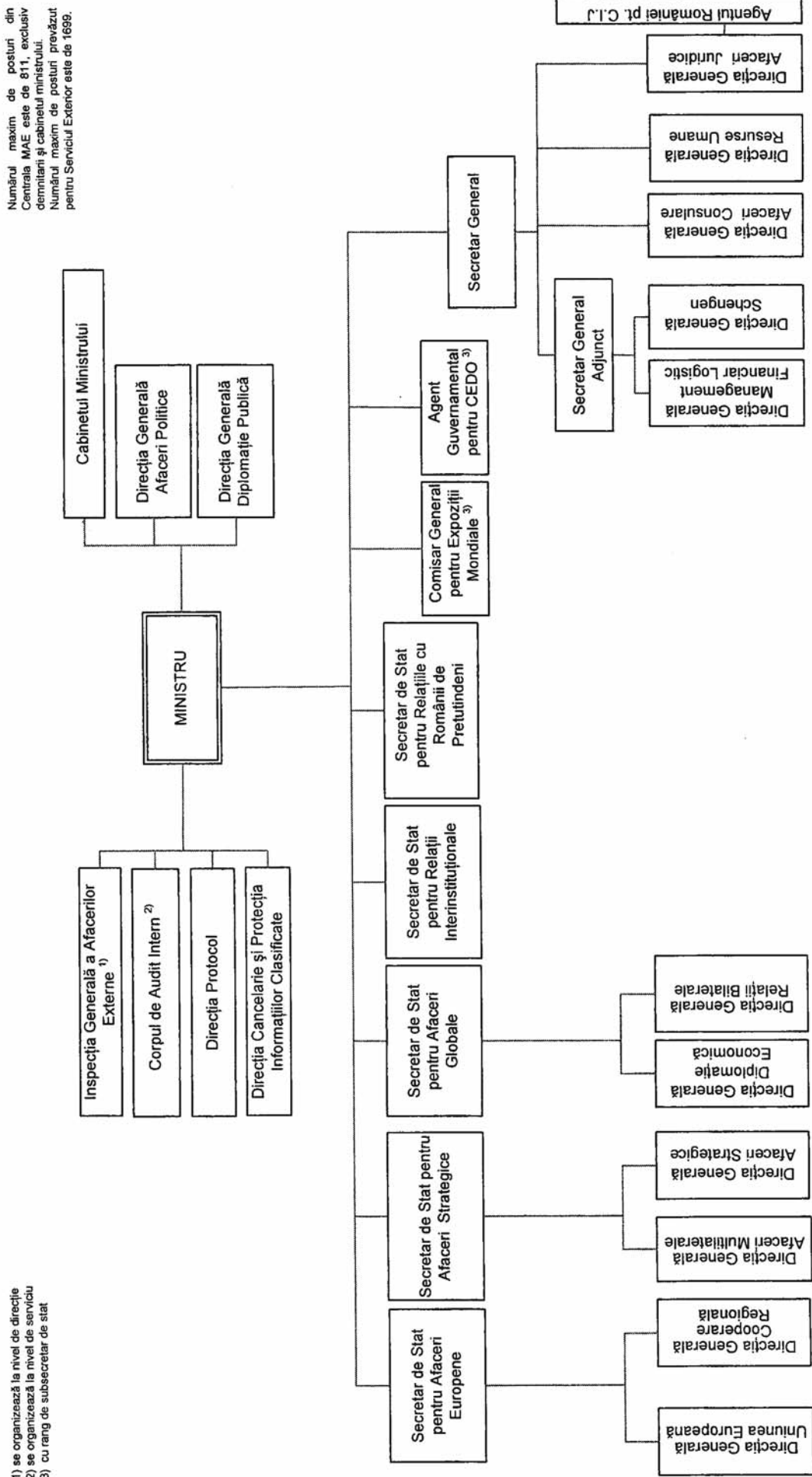
Contrasemnează:
p. Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Mazuru,
secretar de stat
Ministrul muncii, familiei
și protecției sociale,
Marian Sârbu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 24 iunie 2009.
Nr. 745.

---

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Ministerului Afacerilor Externe**

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE**

privind eliberarea domnului Cristian Tarara din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției de Compensare pentru Achiziții de Tehnică Specială

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cristian Tarara se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției de Compensare pentru Achiziții de Tehnică Specială.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

București, 29 iunie 2009.

Nr. 573.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE**

pentru numirea domnului Robert Constantin Ionescu în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției de Compensare pentru Achiziții de Tehnică Specială

În temeiul prevederilor art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.814/2005 privind organizarea și funcționarea Agenției de Compensare pentru Achiziții de Tehnică Specială,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Robert Constantin Ionescu se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției de Compensare pentru Achiziții de Tehnică Specială.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

București, 29 iunie 2009.

Nr. 574.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII, CULTELOR ȘI PATRIMONIULUI NAȚIONAL

ORDIN

privind clasarea în Lista monumentelor istorice, grupa „A”, în cadrul ansamblului monument istoric Cetatea Oradea din Piața Independenței nr. 41 (fostă str. Iancu de Hunedoara nr. 10), municipiul Oradea, județul Bihor, a corpurilor de construcții F, H, O și P

În temeiul prevederilor art. 13 alin. (1), pct. 1 lit. a) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată,

în conformitate cu dispozițiile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, cu modificările ulterioare,

ținând seama de Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 72/E/2009,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 9/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, cu modificările ulterioare,

ministrul culturii, cultelor și patrimoniului național emite prezentul ordin.

Art. 1. — Corpurile de construcții F, H, O și P din Piața Independenței nr. 41 (fostă str. Iancu de Hunedoara nr. 10), municipiul Oradea, județul Bihor, se clasează ca monumente istorice, în cadrul ansamblului monument istoric Cetatea Oradea, cod în Lista monumentelor istorice BH-II-a-A-01052.03.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Județului Bihor va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii, cultelor și patrimoniului național,

Theodor Paleologu

București, 4 iunie 2009.

Nr. 2.244.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 431683